

BINEVESTITORUL

Anul XII—1935.

No. No. 5 - 6

Chișinău

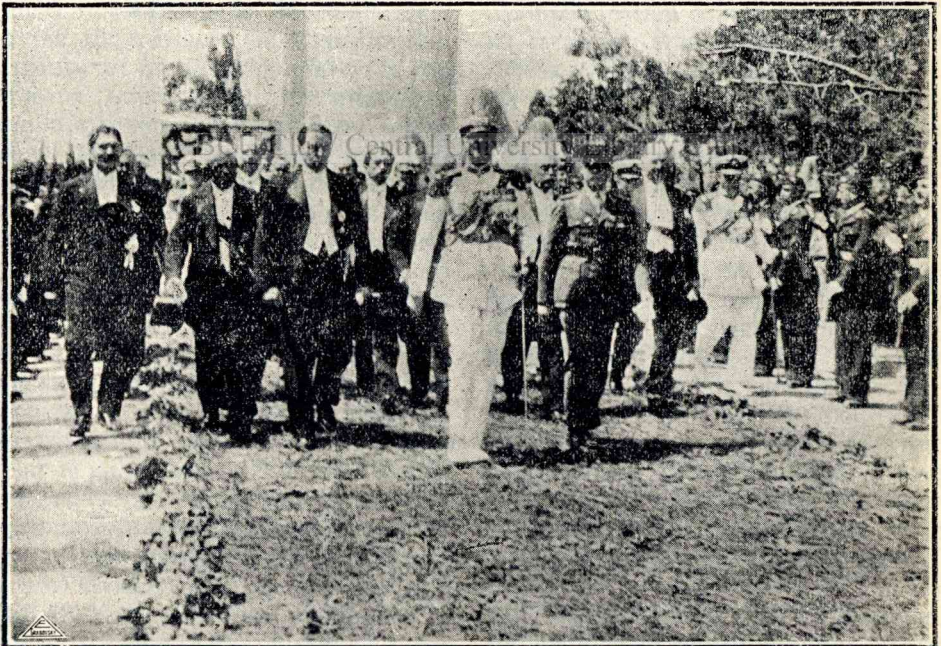
„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui ce aduce VEȘTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea“.
(*Isaia 52,7*).

„Duceți- vă în toată lumea și povăduiți VESTEIA BUNĂ (Evanghelia) la orice făptură“.
(*Mar. 16,15*).

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc“!

(*Isaia 62,6*).

„Caci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului“.
(*Rom. 1,16*).

Cu ocazia vizitei orașului Chișinău de către **M. S. Regele Carol II** și **Marele Voevod Mihai** amintim credincioșilor textul din Sf. Scriptură

1 Tim. 2:1-2:

„Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțămiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sînt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pacinică și liniștită, cu toată evlavia și cu toată cinstea“.

Viitorul strălucit al poporului Evreu

după Iezechiel 36,24-27.

În zilele noastre se vorbește mult despre problema evreească. Această problema poate fi rezolvată, numai dacă e cercetată din punctul de vedere al planului divin, altcum nimeni și niciodată n'o va putea rezalva. Are poporul evreu încă vre-un viitor? Oare nu privesc făgăduințele lui Dumnezeu pe Israelul Noutestamental? La aceste întrebări ne răspunde profetul Iezechiel. Viitorul poporului evreu se împarte în trei perioade. Ele sunt următoarele:

1. *Adunarea* lui Israel—Întoarcerea lui.
2. *Pacăința* lui Israel—Curățirea lui.
3. *Innoirea* lui Israel—Praslăvirea lui.

„Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările, și vă voi aduce iarăși în țara voastră“ (Iezechiel 36,24). „Cel ce a risipit pe Israel î-l va aduna, și-l va păzi cum își păzește păstorul, turma“ (Ier. 31,10).

E de o însemnătate mare, când observăm, că și strângerea poporului evreu, se va împlini deasemenea în trei perioade. Profetul Iezechiel în cap. 37 vorbește despre această. În primul rând oasele moarte se vor apropia unele de altele. După aceea vinele și carnea au crescut peste ele, și s'au acoperit cu pielea; dar lipsea viața, fiindcă nu era în ele *nici un duh*. Această făgăduință despre strângerea lui Israel a început să se îplinească acum 30 de ani în urmă. *Sionismul* e unealta pentru apropierea „oaselor moarte“.

Sionismul nu poate mântui pe poporul evreu, și totuși, el este un pas spre mântuirea lui. Poporul evreu poate fi mântuit numai de Mântuitorul lui, Împăratul David, Mesia lui Israel—Isus Hristos. Ei î-L vor recunoaște, pe care părinții lor L-au respins.

În fie-care an emigrează în Palestina vreo 30-40 mii de Evreii. Lipsește încă vinele, carnea și duhul care le va de viață. Înainte de toate se îplinește

apropierea *națională*. Oasele cele moarte n'au încă nici-un fel de viață duhovnicească. Smochinul î-și arată mugurii; încă nu înflorește, nu dă rod, oasele sunt încă moarte, fără viață. Trezirea națională dă naștere la *re-înnoirea culturală*. Nu trebuie să ne mirăm de această stare de lucruri ai poporului evreu, care înaintează încet pe calea desvoltării naționale.

Vor crește vinele, carnea și pielea. Să le arătăm? Universitatea evreească, desvoltarea uimitoare în domeniul agricol, industrial, zidirea noilor colonii,—statul evreesc, chiar și templul evreesc, toate aceste nu pot însufla viață. Însă și aceste lucruri sunt o îndeplinire a proorociei: „*Ei vor zidi iarăși vechile dărămături, vor ridica iarăși năruirile din vechime, vor înnoi cetăți pustiite, rămase pustii din neam în neam*“ (Isaia 61,4). Astăzi Palestina este stăpânită de Engleji și Evreii sunt ca o minoritate, Arabii formează majoritatea locuitorilor țării. Dar în curând lucrurile se vor schimba. În anul acesta, Evreii au cerut, ca guvernatorul Palestinei să fie un evreu. Până acum postul de vice-guvernator era ocupat de Evrei. Vinele și carnea cresc și nu va trece mult timp și se va înfăptui un stat evreesc. Limba evreească sărbătorește în Palestina renașterea. Am putea spune că ea este pentru Israel limba Canaanului și totuși, limba fără Duhul Dumnezeui celui viu, nu este o reînoire Divină.

Adunarea lui Israel va dura până când Domnul iarăși va veni. Evreii î-L vor vedea și vor cunoaște pe Acela pe care părinții lor L-au respins. Cu această se va începe întoarcerea poporului evreu.

„*Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri*“ (Iezechiel 36,25). Despre această vorbește și profetul Osea în cap. 3,4.

„Copii lui Israel vor rămânea multă vreme fără împărat, fără căpetenie, fără jertfă, fără chip de idol, fără efod, și fără terafim. După aceea copii lui Israel se vor întoarce și vor căuta pe Domnul Dumnezeu lor, pe împăratul lor David și vor tremura (în original) la vederea Domnului și a bunătății Lui, în vremurile de pe urmă“.

Când vom da atențiune cuvenită glausurilor profetice, vom vedea tabloul următor: poporul adunat în Palestina ajunge la o stare exterioară foarte înaltă. „Țara lor este plină de argint și de aur, și comorile lor n'au sfârșit; țara este plină de cai, și carăle lor

sunt fără număr“ (Isaia 2,7). Templul este iarăși reclădit și jertfa zilnică iarăși restaurată (Iezechiel 43,7). În acest timp de înflorire exterioară, vor veni zile de mari strâmtorări și încercări. „În ziua aceea voi căuta să nimicesc toate neamurile cari vor veni împotriva Ierusalimului“ (Zaharia 12,9). „În toată țara zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămânea. Dar treimea această din urmă o voi pune în foc, și o voi curăți cum se curățește argintul, o voi lămuri cum se lămurește aurul“ (Zah 13,8-9; Zezi și Isaia 4,3; 28,5; Zefania 3,2)

Tradus de I. T.

Cei necredincioși se bizue pe știință. *)

Cei necredincioși se bizue pe știință în privința broblemei originii omului. Ei spun că omul ar proveni din maimuță (după teoria lui Darwin) și deaceea nu pot admite gândul că omul posedă un suflet. De fapt însă această nu este decât un pretext, pentru că învățații cei adevărați n'au tăgăduit nici odată pe Dumnezeu sau nemurirea sufletului. Învățații timpului nostru socotesc teoriile lui Haeckel și Darwin perimate.

Vestitul biolog Frank spune că darwinismul este, din punct de vedere științific, o teorie învechită, care trebuie să-și caute refugiul în biologia de acum 40-50 ani. „Teoriile științifice ale lui Darwin“, spune profesorul, „sunt mulțumită noilor studii biologice, așa de învechite, că numele lui Darwin este amintit, în tratatele moderne despre evoluție, numai ca să se arate cât de mult au rămas în urmă ideile sale față de progresul de astăzi al științei. În zilele noastre știința progresaază repede, iar în domeniul evoluției omului teoriile lui Darwin au căzut deja.“

Acum să auzim păreriile altor învățați despre Dumnezeu, suflet și nemurirea lui.

*) Extras din broșura fr. L. Averbuh „A înviat Isus?“.

Zoologul *Ehrenburg* spune: „Acea cari susțin că nu există suflet, că nu există nemurirea sufletului, că ei nu găesc motive temeinice pentru astfel de învățături, pot să aibe dreptate, dar numai din punctul de vedere subiectiv al lor. Ei însă nu trebuie să se socotească reprezentanții științei naturale“.

Astronomul *Medler* spune: „Adevăratul naturalist nu poate fi ateist. Cine pătrunde ca noi, într'o măsură atâta de mare, în atelierul lui Dumnezeu, acela trebuie să ingenunche, cu supunere, providenței divine care lucrează în natură“.

Chimistul *Schönbein* spune: „Dacă aceia cari nu cunosc natura și orânduirea ei, tăgăduesc influența unei înțelepciuni nemărginite asupra ei, aceasta este încă de înțeles, într'o oarecare măsură; dar adevărații și marii naturaliști au fost întotdeauna convinși că există Dumnezeu și suflet și, cu cât au pătruns mai mult în tainele naturii, cu atât mai puternică a fost în ei această convingere“.

Botanistul *Schleiden* spune: „Naturalistul adevăral și exact nu poate niciodată să devină un materialist și să tăgăduiască existența libertății sufletului și pe Dumnezeu“.

Când lipsește cuiva un membru al

organismului, sau unul din cele 5 simțuri, el e numit invalid, sau schilod. Acest nume îl merită tot atâta de bine și acei cari sunt lipsiți de simțul credinței, mai ales atunci când acești oameni bravează cu necredința lor și se socotesc culți și instruiți, în loc de a căuta să se desvolte în toate privințele și de a năzui să dobândească ceea ce le lipsește sau este înăbușit la ei.

Cu multă dreptate spune vestitul învățat, profesorul *Schiltov*: „Necredința intelectualilor și a învățaților este rezultatul ignoranței și lenei lor grozave de a studia Biblia și a trece prin experiența unei vieți religioase. Oare nu s'au gândit vreodată cei necredincioși că nimeni, fără de Făcătorul lumii, n'a putut să știe mai înainte cu sute și mii de ani ceea ce avea să se întâmple în generațiile viitoare? Și totuși profetii Vechiului Testament, fiind sub înrăurirea lui Dumnezeu, au

prezis nu numai timpul și locul venirii lui Isus, dar și toate amănunțele vieții, morții și învierii sale după moarte. Oare miile și miile de credincioși din timpul lui Isus ar fi putut să fie de partea învățaturii Lui, dacă ei nu s'ar fi convins, prin propria lor experiență în viață religioasă, mulțumită reînvierii lor sufletești, unde se găsește adevărul?“

Dacă pentru învățații amintiți mai sus știința n'a fost o piedică să creadă în Sfânta Scriptură, în Dumnezeu, în Isus Mesia, Fiul lui Dumnezeu, în moartea lui Isus și învierea Lui, acei cari au citit numai puțin și au gustat ceva din știință, ar trebui mai curând să recunoască, în mod cinstit și deschis, că *ei nu posedă simțul credinței și nu vor să-l posede*, în loc de a baza necredința lor pe temeuri pseudoștiințifice. „Nu vreți să veniți la mine“. a spus Isus unor astfel de oameni (Ioan 5⁴⁰). **L. Averbuch.**

Molohii de astăzi.

I. DE-HEER.

MOLOHUL era cel mai onorat idol al Amoniților,—dumnezeul soarelui arzător. Lui i se aduceau jertfe omenesti și îndeosebi copii (2 Imp. 23, 10; Ieremia 32,35) Ceremoniile și jertfele aduse în cinstea acestui idol se făceau cu mare paradă. Ce întunec, ce morală, ce religie!?

Cu toate, că omul modern pretinde că este civilizată, totuși, am putea spune, că și astăzi există cultul sălbatic, cultul păgân, cultul lui MOLOH. Molohii de astăzi sunt de mai multe feluri și cer multe jertfe.

În fruntea lor stau MOLOHUL-MAȘINA și MOLOHUL-COMUNICAȚIA.

Mașina ocupă locul de frunte în viața noastră modernă. Dar puțini știu despre jertfele pe cari le înghite acest Moloh.

Nu mai în Anglia în fiecare săptămână sunt omorâte 130 de persoane și aproape 3850—grav rănite.

Șase mii șase sute nouă zeci de oameni omorâți și mai multe de două sute de mii răniți—iată jertfele acestui Moloh nesățios la care să închină omul modern.

Dacă am putea face statistica tuturor catastrofelor, accidentelor de căi ferate, automobile, aeroplane și alt., am avea niște cifre înspăimântătoare.

MOLOHUL—RĂȘBOIUL.

Acest idol este un dumnezeu al timpului nostru. Dumnezeuul păgânilor, Mars, și astăzi adună contribuțiuni considerabile. Grozăviile ultimului război ne zugrăvesc bine, cui se închina lumea de astăzi.

MOLOHUL—COMERȚUL.

Trei evenimente cari se petrec în fața ochilor noștri ne prevestesc pierzarea: tehnica perfecționată, supraproducția și foametea. Vine pierzarea din pricina abundenței.

Numai în anul 1933 s'au distrus 568.000 vagoane de grâu, 1.440.000 vagoane de orez, 267.000 saci de cafea, 28.000 tone de zahar, 423.000 vagoane grâne arse, 2.560.000 kgr. conserve, 1.450.000 kgr. carne, multe milioane de kgr. de lapte vărsat în apă și multe altele, și în același an au murit de foamete 2.400.000 oameni, 1.200.000 s'au sinucis din cauza lipsei și mizeriei. 67% din acești nenorociți ar putea fi salvați de foamete, dacă n'ar fi lacomul *Moloh*—*Comerțul*, care distruge numai ca să patolească nesățiu multor slujitori ai acestui *Moloh*.

MOLOHUL—DEFĂTAREA.

În Franța anual se cheltuiește numai pe vopseau de buze 2.245.000.000 lei. Dar câte miliarde se cheltuiește pe alcool, fumat, cinematograf și multe altele. Nu numai în Franța, dar și în Germania, Anglia, Italia, în toată lumea se fac cheltuieli inutile pentru satisfacția poftelor ruinătoare.

MOLOHUL—IUBIREA DE PLĂCERI.

(2 Tim. 3,4).

Lumea de astăzi aleargă după plăceri: „*Să știți că în zilele din urmă vor fi vremuri grele, căci oameni vor fi... iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu*“.

În America se cheltuiește anual 22 billioane dolari pentru plăceri și numai 469 milioane pentru biserica lui Hristos.

Putem spune că omul s'a transformat în „omul păcatului și fiul pierzării“.

Dar mulțumim lui Dumnezeu că putem vorbi și de un alt *om*, de Mântuitorul nostru Isus Hristos. El a luat locul omului cazut, pentruca, „*prin harul lui Dumnezeu să guste moartea pentru toți*“ (Evr. 2,9).

El s'a făcut sărac pentru noi, pentruca, prin sărăcia Lui, să ne îmbogățim (2 Cor. 8,9) În Ghetsimania Hristos a trecut prin cea mai mare groază și durere, ca să ne scape pe noi de frică și pierzare. El a fost crucificat, pentru ca noi să fim liberi. „*El s'a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihăniți înaintea lui Dumnezeu prin El*“ (2 Cor. 5,21).

Extras și tradus din „*Duhovno Slovo*“.

Cuvintele Domnului Isus Hristos.

„Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul. Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, și să între pe porți în cetate! Afară s'nt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună,“ (Apocalipsa 22:12-15).

Ce ne îndobitoceste: religia sau materialismul?

de BETTEX.

Prin ce au fost popoarele mari și fericite, puternice și stimate și cât au rămas ele astfel? Prin aceea că ele au pus mai presus de bunurile materiale, mai presus de plăcere și bogăție, ba chiar mai presus de profitul lor propriu, bunurile ideale ale fricei de Dumnezeu, a dreptății și a virtuții, a nemuririi sufletului și atâta timp cât au persistat în ele. Când perd ele puterea de acțiune și moralitatea severă? Când încep ele să scadă în superioritatea și p uterea spirituală, în

încrederea în sine și caracter, pentru ca curând să se înămolească și să piară în lăcomia de bani și de plăceri senzuale? Indată ce devin materialiste! Acestea sunt fapte istorico-universale și cunoscute de toată lumea, pe care nici o vorbărie ori cât de științifică, natural-istorică și critică a unui materialist, nu le poate răsturna. Unde sunt marii bărbați ai ateismului, patriarhii, profeții și apostolii, eroii săi spirituali și legislatorii? A produs el măcar un *om*, care, ca un

Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.

Multe bucurii ne-au adus musafirii cari au venit din străinătate: fr. De-Heer din Olanda și Götze din Polonia. Acești doi frați sunt lucrători cunoscuți în via Domnului. Ei sunt de convingeri Evanghelice și au legături frățești cu toți copiii lui Dumnezeu, indiferent de nume.

Ei au fost întâmpinați la gara Chișinău de frații bătrâni ai bisericii din sala „Bethel“ și ai bisericii Baptiste locale. Cuvântările rostite de musafiri au înviorat pe copiii lui Dumnezeu din Chișinău. Cu ocazia aceasta, legăturile frățești între amândouă biserici s'au făcut mai strânse. Cuvântarea fr. De-Heer asupra subiectului „Maranata“ a avut o deosebită înrăurire, trezind în credincioși dorința de a să pregăti pentru venirea lui Hristos.

Din revista fr. De-Heer (în limba olandă) putem afla că și ei au primit binecuvântarea lui Dumnezeu printre credincioșii din Chișinău. O deosebită plăcere le-a făcut lucrul printre copiii evreești, cari au cântat în sala „Bethel“ diferite cântări spirituale cu melodii orientale, acompaniate de orchestră și harmoniu.

La plecarea musafirilor, pe peronul gării s'au adunat mulți frați și surori ai amândouă biserici. „Maranata“, se auzea printre cei credincioși în desaccord cu exclamările lumești ai necredincioșilor.

În ziua de 1 iunie (Sâmbătă) în sala „Bethel“ a avut loc sărbătorirea jubileului de 59 ani ai Misiunei „Mildmay“ din Londra. Presbiterul Comunității Baptiste locale, fr. Bușilă, a luat parte la rugăciunea comună a Comunității Unite și în adunarea de evanghelizare, predicând Evreilor din Isaia 28, 16.

Rugăciunea noastră către Dumnezeu este, ca El să binecuvinteze tot, ce s'a făcut pentru slava Lui și să ne dea putere în lucrul pentru mântuirea lui Israel.

A cincea Evanghelie.

Cineva a spus odată despre a cincea Evanghelie: „Cele patru Evanghelii poartă numele Evangelistilor Matei, Marcu, Luca și Ioan, iar a cincea Evanghelie poartă numele nostru propriu. Acela care stă departe de Hristos, fără în-doială, că n'a cetit primele patru Evanghelii. În să, dacă studiază cu destulă stăruință a cincea Evanghelie, va căuta să acordeze viața sa cu cuvântul și învățăturile lui Hristos. Deaceea este mai important de a trăi adevărul, decât a-1 vesti. Dacă purtarea noastră nu se acordă cu cuvintele noastre, atunci vorbirea noastră va fi așa, cum spune apostolul Pavel: o aramă sunătoare sau un chimval zingănit. Viața după Evanghelie nu este cu neputință. „Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii, pe care o dai altora, stăruiește-te în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă“ (1 Tim. 4,16). Din „Kalender“.

Un oraș fără Dumnezeu.

În New-Mexic, un număr de liberi cugetători ridicară un oraș pe care-l numiră „Liberal“. Voiau să dovedească că adevărata și cea mai înaltă fericire este acolo, unde nu există nici urma de religie. Deci, în acel oraș nu trebuia să existe nici o biserică, nici un predicator, nici un fel de credință în Dumnezeu. Duminica nu se sărbătorea. Care a fost rezultatul după câțiva ani? Nouă zecimi din locuitori își părăsiră casele și se mutară în alte orașe. Orașul nu avuse nici o școală și ne putem lesne închipui cât de sălbatic era tineretul. Pretutindeni domnea beția, imoralitatea, cearta, desbinarea. Cu toate că orașul se ridicase într-o regiune foarte fertilă și era împrejmuit pe bogate mine de cărbuni, nu se înfiripase nici un fel de legătură comercială și nu se ridicase nici o fabrică. Într'adevăr, pacatul este pierzarea oamenilor.

Din „Farul Creștin“.

EXTRAGERI DIN TALMUD*).

Piatra fermecată.

Rabi Simon ben (fiul) Iohai zice că Avraam purta în sân o piatră care avea calitatea misterioasă de a însănătoși pe oricine care o vedea.

După moartea lui Avraam Dumnezeu introduse piatra în discul solar.

Rabi Abaia și-amintit în legătură cu aceasta legendă un proverb vechiu: „Va răsări soarele, — și bolnavul se va scula“.

Și nu degeaba, cum spune rabi Hanam ben Aba, după cuvintele lui rabi Rava, — oamenii, aflând despre moartea lui Avraam, strigau:

— „Vai de lumea, care și-a pierdut conducătorul său!“ „Vai de vasul care și-a pierdut cârmaciul!“

*) Tălmăcirii sucite și schimonosirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Iacob și Isav.

Doză plante au răsărit alături: mirt, și urzica. La început cu puțin se deosebeau ele, dar când au crescut și au înflorit: una s'a acoperit cu flori, alta cu țepi.

Așa trăiau alături Iacob și Isav în tinerețea lor, și nu se deosebeau de loc. Iar când au crescut, au apucat căi răzlețe: unul a început să slujească lehavei, altul Satanei.

Orbirea lui Isac.

Rabi Eleazar ben Azaria zice:

— Când Isac era culcat pe altar, ca să fie adus jertfă, îngerii cerului plângeau și lacrimile lor cădeau pe ochii lui Isac, din care cauză el a orbit la bătrânețe.

RECOMANDĂM:

1) **Revistele în limba română:**

a) **„Betania“** abon. anual 90 lei.

Adresa: A. Panaitescu, stradela Rosetti IV No. 18, Ploești.

b) **„Viața și lumina“** abon. anual 60 lei;

c) **„Creștinul“** abon. anual 40 lei.

Adresa: G. OPREA TEODORESCU, B-dul Basarab 135, București 2.

2) **„Abecedarul Creștinului“** (15 lecțiuni)

de J. Fleischer. Costul 10 lei.

Adresa: Predicator C. Adorian, B-dul Basarab 56, București 2.

3) **„Dece nu cred Evreii în Hristos?“**

de L. AVERBUCH. Costul 3 lei.

4) **Broșură nouă! „A înviat Isus?“**

de L. AVERBUCH. Costul 2 lei.

5) **„Cine a fost ISUS HRISTOS?“**

de directorul Misiunii „Mildmay“ S. H. WILKINSON. Prețul 3 lei.

Adresa redacției „Binevestitorului“.

DELA REDACȚIE:

Aducem mulțumirile noastre persoanelor cari și-au achitat abonamentul și datoriile pentru cărțile comandate.

Cei-ce nu și-au achitat încă datoriile sunt rugați a se grăbi cu trimiterea lor.

Abonații, cari și-au achitat datoriile și n'au primit revista sau alte cărți comandate, sunt rugați a comunica redacției.

Abonați-vă pe anul

≡ 1935 ≡

„BINEVESTITORUL“

In românește 18 lei

In rusește 20 lei

In evreește 14 lei

In străinătate abonamentul anual 0,30 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

Mildmay Mission, str. Inzova No. 30-b.

Chișinău, Basarabia, România.

Redacț. și Administr.: Mision. Englez. „Mildmay“ L. Averbuch.